

«REVISTA PĂDURILOR»

Ianuarie—Faur 1943.

- O nouă metodă de conversiune, de Ing. Dr. S. Vlad.

Propune o metodă originală, denumită mixtă, ce constă în „lăsarea unei părți a arboretului să îmbătrânească și aplică în restul seriei regimul crângului“. Avantajile acestei metode ar fi un sacrificiu mai redus pentru proprietar și dispariția inconvenientelor inerente celorlalte metode (stagnarea creșterii în înălțime, forma trunchiului, crăci lacome, uscarea vârfului, etc.).

- Plutăritul lemnului de foc pe Mureș, de Ing. N. Pascu.
idem, de Ing. I. Filipovici.

Autorii descriu transportul cu plutele a lemnului de foc. Pentru remedierea în parte a crizei transporturilor, se propune introducerea acestei metode, acolo unde condițiunile sunt favorabile (râul să nu aibă bolovani sau alte piedici, iar ținutul să fie lipsit de vânturi puternice). Este rentabil numai unde nu există cale ferată.

- Contribuțiuni la studiul stejarului din Bucovina, de Ing. N. Pașcovici.

Describe în special cultura stejarului pe domeniul Fondului Bisericesc. Stejarul din Valea Cosminului, mai ales, se poate asemăna cu cel din Spessart. Rezultate bune a dat cultura stejarului în amestec cu fagul, ca subetaj. Recomandă introducerea cu precădere a gorunului, fiind mai potrivit climatului local.

- Umiditatea lemnului uscat în aer liber, de Ing. Dr. E. Vintilă.

Analizează constatările făcute, de Ing. G.

P. Antonescu în lucrarea „Umiditatea normală a lemnului în România“ și ajunge la concluzia că rezultatul înverea pe care îl găsește d-l Antonescu se datorește în felul greșit de luarea probelor, la care nu s'a ținut seamă de higroscopicitatea lemnului.

Autorul afirmă că nici rezultatele obținute cu privire la stațiune și specie nu sunt valabile.

- Primele lucrări de organizare la un teren de vânatoare, de Vlad Macedoneanu.

Autorul ne dă câteva indicațiuni pentru amenajarea unui bun teren de vânatoare. În primul rând la recunoașterea terenului se vor stabili măsurile ulterioare de luat cu privire la ocrotirea vânătorului. Un bun paznic este indispensabil. Acesta va contribui mult la stârpirea braconajului. Este bine să poarte un carnet de serviciu în care să noteze observațiile sale zilnice, care pot fi și de mare folos pentru cercetările științifice.

Cercul de studii, Recenzii.

Cronica Internă: Anul forestier 1942.

Lupta contra degradărilor terenurilor.
Din buletinul Ministerului de Interne.
Marea și pădurea.
Revista Presei.

Externă: Dela Centrul Internațional de silvicultură.

Dela vecinii unguri.
Economia forestieră în războiu.
Industria celulozei în Germania.
Stejarul de plută în California.
Serbia are greutăți cu aprovizionarea cu lemn.

Și Suedia are greutăți cu aprovizionarea cu lemn.

Adunarea anuală a Societății forestiere elvețiene.

C i n e g e t i c ă : Anul vânătoresc 1942. Noul măsuri de organizare în serviciul exterior al Direcțiunii Economiei Vânătorului.

Estimația terenurilor de vânătoare în vederea arendării.

Formulare de autorizațiuni de împușcare.

Vânătoarea în Transnistria.

Cercul de studii, Recenzii, Reviste, Informațiuni.

B.

«VIAȚA FORESTIERĂ»

caetul II. 1942.

□ Producția forestieră în regimul stării de războiu, de Ing. Dr. Popescu Zeletin.

D-sa arată stările de fapt care au adus la criza de lemn. Se accentuează asupra greșelilor ce s'au făcut după războiul trecut, care se resimt astăzi mai ales, când economia de războiu a Țării e silită să subordoneze și economia forestieră.

Consecința exploatărilor mai multor posibilități pe an aduce cu sine o dezechilibrare a producției, care se resimte mai ales la pădurile tratate în crâng și la cele de codru, amenajate cu lungi perioade de așteptare. Propunerea de a se ataca numai acolo unde există realmente rezerve de capital lemnos este salutară.

□ Determinarea formelor de cultură de *populus Canadensis* (Moench) de Prof. Dr. C. Georgescu.

Prezintă o cheie pentru determinarea formelor de cultură de *Populus Canadensis* (Moench).

□ *Ulmus fulva* Michaux (Ulmul roșu) cultivat la București, de Iuliu Morariu.

Se face o descriere botanică a acestui arbore de cultură a parcurilor. Se atrage atenția că până în prezent această specie nu figurează în nici o lucrare floristică, dendrologică și nici în cataloagele pepinierelor din Țară și că un singur exemplar plantat s'a găsit în Parcul Național din București.

□ Ameliorarea solului în arborete de gorun prin metode culturale, de Ing. C. D. Chiriță.

D-sa se ocupă în acest articol de cazul particular al arboretelor de gorun aflate pe versanții însoriți, cu pătură erbacee pronunțată, la care se observă o degradare a solului.

Dintre metodele impuse de această situație, cea mai adecvată este introducerea de elemente de amestec și de subarboret. Se enumără speciile potrivite ca: teiu, corn, sânger și scumpie, care prin acțiunea lor binefăcătoare contribuiesc într'o mare măsură la o simțitoare ameliorare a solului, iar prin aceasta contribuie la asigurarea creșterilor normale.

□ Prețul lemnului, de Ing. V. V. Vasiliu.

D-sa analizează această chestiune cu mult discernământ. Concluzia ce ne-o prezintă este de a privi această problemă în mod unitar, nu analitic. Prețul lemnului trebuie coordonat prețurilor generale.

□ Organizația centrelor silvice, de Ing. C. Fedeleș.

Se definește drept un centru silvic „acea unitate de acțiune în domeniul forestier, în cadrul Administrației silvice de Stat, care este chemată a avea în a sa conducere și administrație, cultura pădurii ce-i este încredințată, spre o cât mai rațională valorificare prin industrializare, transporturi și comercializare a produselor realizate din pădure — cu grija permanentă — de a asigura con-

tinuitatea anuală a tăerilor de producție“.

Acesta este format din :

- 1) Domeniul forestier,
- 2) Calea ferată silvică,
- 3) Fabrica de cherestea,
- 4) Depozite de materiale lemnoase,
- 5) Cantina de alimente pentru funcționari și muncitori.

Autorul, un bun cunoscător al acestei probleme, tratează pe larg asupra punctelor mai sus enumerate.

- Regenerarea gârniței în pădurea Bistrița-Dranovăț, de Ing. M. Marinescu.

Autorul face o dare de seamă asupra tratamentului aplicat în trecut în această pădure precum și asupra operațiunilor tehnice executate în vederea regenerării pe cale naturală a gârniței.

- Rolul pădurilor din Basarabia în războiul cu Sovietele, de Ing. Gh. Constantinescu.

D-sea enumeră în 19 puncte documentate în prima parte a articolului, reala importanță a pădurilor în practica războiului. În următoarele 18 puncte din a doua parte a articolului, D-sea ne dă sugestii pentru o cât mai bună și chibzuită organizare a măsurilor ce trebuiesc luate pentru desăvârșirea războiului cu ajutorul pădurilor.

- Războiul hârtilor, de Ing. T. Vidivnschi.

Arată cât de păgubitor este la noi sistemul unei birocrații exagerate.

Exemplele pe care le dă sunt concludente. Ii dăm perfectă dreptate.

- Distrugerea răpitoarelor pe terenul C. A. P. S. Albele, de Ing. C. Dan.

Un articol interesant în care se arată care sunt dușmanii fazanului și modalitatea cum aceștia trebuiesc și în ce măsură distruși.

C. P.

FORSTWISSENSCHAFTLICHEN
CENTRALBLATT

1942. Nr. 12.

- Naturnahe Wirtschaft im Weibotunenwald, de Dr. K. Dunnecker, Stuttgart.

p. III. Bazele unei gospodării cât mai apropiate de natură în arboretele de brad.

Se recomandă regimul codrului cu tăeri grădinarite ca fiind unicul care asigură pe deplin o regenerare naturală.

Problema cea mai grea ce se pune silvicultorului este marcarea arborilor ce trebuiesc extrași. Tocmai această lucrare îi produce cea mai mare satisfacție, dacă îi este dată posibilitatea să urmărească timp mai îndelungat dezvoltarea arboretelor.

Orânduirea în spațiu și timp este limitată la formarea de parcele de gestiune cu instalațiile de transport necesare și la formarea de serii de exploatare permanente. Rotația stabilește numai intervalul după care din aceeași serie se recoltează capitalul lemnos.

- Ueber die Keimdauer bei Schwarzkiefern Samen, de B. J. Zachariw, Sofia.

Cercetând timpul de germinație la semințele de pin negru, ajunge la următoarele concluzii :

1. Germinația artificială se produce cel mai repede și complet la temperatura de 20—25 gr. C.

2. Timpul necesar la această temperatură este de maximum 21 zile.

3. Pentru accelerarea germinației este util a se muia în prealabil semințele în apă, la temperatura camerei.

Recenzii — Cărți. Moor und Torf in der Raumordnung, de Prof. Dr. Ritterbusch, Leipzig 1942.

Dynamische Botanik, de Dr. Friedrich Boas, München 1942.

Festband der Zeitschrift „Bodenkunde und Pflanzenernährung“, Berlin 1942.

Einführung in die forstliche Zuwachs- und Ertragslehre, de Dr. K. Vanselow, Frankfurt 1942.

Taschenbuch der Gräser, Berlin 1942.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF
Ianuarie 1943.

G. Jayme, K. G. Hindenburg, M. Hardens-Steinhäuser și F. Braunscheid.

Ueber die Eignung ein- und zehnjährigen Pappelholzes zur Zellstoffgewinnung.

Autorii analizează speciile *Populus Serotina* și *Populus tremula villosa*, supunând diverselor procedee chimice, din prima specie crăci de 1 an și din a doua lemn în vârstă de 10 ani.

În ce privește conținutul de celuloză ajung la concluzia că crăcile de 1 an conțin o cantitate egală cu cea găsită în cel mai bun caz la lemnul de fag, pe când lemnul de 10 ani conține o cantitate mai mare cu 5,70%, ceea ce înțelege conținutul de celuloză curată rezistentă a molidului cu 1,5% și pe cea a fagului cu 5,7%.

Bruno Schulze și G. Theden. Beobachtungen über das Eindringvermögen von Holzschutzmitteln beim Spritzen und Tauchen.

Cercetând rezultatul pătrunderii în lemn, la tratarea cu scopul de a-l conserva, cu lichizi antiseptici, prin stropire și imersiune, se ajunge la concluzia că ambele procedee dau un rezultat practic egal.

Häufigkeitsuntersuchungen an Flugzeugsperrhölzern, de J. Bittner.

Prezintă mai multe diagrame referitor la rezistența la tracțiune a mesteacănului canadian, ce se poate compara în linii generale cu cea a fagului și mesteacănului european.

Din punct de vedere economic mesteacănul canadian e superior din cauza dimensiunilor mai mari a trunchiurilor.

Mici comunicări.

Recenzii.

WILD UND HUND.
Nr. 51-52, 1943.

Aduce interesante amintiri vânătoarești în articolul „Der Spuk“, sub semnătura lui von D. C. Numai cine a petrecut clipele de mare emoție a unui boncănit, se identifică cu evocările scrise cu atât de mult suflet.

Dr. Wagner descrie într'un stil plăcut o proiectată vânătoare la cocoși de munte în pădurile virgine ale Rusiei, iar sergentul E. Merkel, un pasionat vânător, evocă bucuria ce-o simt camarazii în singurătatea stepelor rusești, la citirea revistelor vânătoarești.

CARPAȚII
Nr. 3, 1943.

Aduce în editorialul său calde cuvinte de îmbărbătare și expresiunea unei sincere camaraderii față de vânătorii întorși invalizi din marea încleștare a armelor, și este sigur că toți vor fi „cu înzecită atențiune și dragoste față de oaspeții camarazi, și fără a-i jigni cu compătirimi deplasate, le vor ușura în o mie de feluri cu puțință, participarea la comunele jertfiri pe altarul acelei bune Zeițe“.

D-l S. Vulcu, în articolul „Pentru ce avem puțin vânat de munte?“, găsește una din cauze în consecințele reformei agrare. Poenile și golurile de munte date pe seama comunelor sunt supra-populate cu oi și vite, care negăsindu-și hrana necesară invadează pădurile. La această calamitate se mai adaogă și revoința oerilor care năzuesc cu orice preț la distrugerea plantațiilor pentru formarea de noi locuri de pășunat. Și

este natural ca vânatul neavând liniștea necesară, să sufere. Cazurile semnalate de d-l Vulcu se repetă și în alte regiuni ale Țării. Deaceea și măsurile ce se vor lua, să fie bine chibzuite și aplicabile pe tot cuprinsul Țării.

La întrebarea: „Care e lovitura cea mai dificilă?” răspund d-nii G. d'Albon și G. C. Leca. Primul e de părere că lovitura „Coup de roi” e cea mai grea. Este „lovitura care se trage vertical, asupra unui vânat ce trece rapid deasupra vânătorului, venind din fața lui”.

Pentru d-l Leca întrebarea prezintă un caracter prea general pentru a putea răspunde cu precizie. Depinde de vânatul la care se trage, de felul vânătoarei, de influențe exterioare (aptitudini speciale, emoții, etc)

Delicioase schițe vânătoarești prezintă d-l Ion Agârbiceanu (Noapte, File din cartea naturii) și d-l Mihai Moșandrei (Sitarul).

Discuții. Din munți și din câmpii. Recenzii și știri mărunte.

REVISTA VÂNĂTORILOR Nr. 3, 1943.

D-l Mihail Negru în „Animalele au suflet ori n'au?” — se ocupă de problema atât de complexă a sensibilității animalelor și citează câteva întâmplări descrise în lucrarea d-nei Claire Lefebvre cari dovedesc că chiar animalele sălbatice sunt capabile de sentimente atribuite în general numai oamenilor.

Vieța viezurelui este descrisă cu multă competență și într'o proză plăcută de D-l Romeo Călinescu.

Măi semnează d-nii: Lt. Col. Schneider-Snyder Roland, (Dublul expres, sau carabină cu repetiție?), Dr. C. Gheorghiu (O vânătoare norocoasă de sitari), D. Melinghie (O vânătoare de potârnică), H. Place (Pânda, Bursucul) și D. Oneț (Primul foc la iepuri), Discuții vânătoarești, Sacul lui Moș Martin, Recenzii.

B.